

## 5. søndag i Påsken

Apg 7:55-60; Sl 31:1-5, 15-16; 1.Pet 2:2-10 og Joh 14:1-14

---

Johannes fortæller om det, der udspiller sig under Jesu og de 12 disciples sidste måltid sammen (Joh 13), om fodvaskningen og om Judas forræderi. Derefter følger en lang undervisende afskedstale (kap 14-16), som slutter med Jesu store bøn (kap 17).

Afskedstalen er unik for Johannes evangeliet. Jesus forbereder disciplene til den omvæltende tid, som kommer. Han er på vej væk, og de kan ikke følge ham (Joh 13:33 og 36), samtidig er en af deres egne i fuld gang med at forråde ham. Han forsøger at berolige dem, og opmuntre til tro og tillid, men der er meget de ikke forstår.

Han er på vej til Faderen for at gøre en plads parat til dem, og der vil være plads (v2-4). Det kan forstås som, at Jesus forbereder en plads til dem i himmelen, som vil stå parat, når Han kommer tilbage og tager de troende med sig, for at de altid skal være i Guds rige.

Den "plads" (v2) han vil gøre rede, kan også læses sammen med "bolig" i vers 23, hvor samme ord anvendes om end i forskellige former. Her tales om, at Jesus og Faderen vil tage bolig hos den, som tror. Derfor kan den plads Jesus vil gøre rede også pege på det dybe fællesskab mellem disciplene og Gud, som vil fortsætte med at eksistere, også efter Jesus har forladt verden.

Bundlinjen er, at der er rigeligt med plads hos Gud, og at disciplene og Jesus vil blive ved med at være i et dybt fællesskab.

Thomas reagerer på udsagnet, *Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen* (v4) Han tænker konkret Jesus taler i metaforer, som han ofte gør i Johannes evangeliet. Svaret bliver en ny metafor, det måske mest centrale af de i alt 7 Jeg-er ord i Johannes evangeliet: *Jeg er vejen og sandheden og livet, ingen kommer til Faderen uden ved mig*. (v6) med forklaringen, *Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham* (v7).

Jesus er gennem sin død og sin opstandelse på vej til Faderen, og derigennem vil han åbne vejen, den eneste vej, for at vi kan komme til Faderen. De kender Ham, som er vejen, men de forstår ikke, at Han er vejen og hvordan Han er det. De forstår ikke, at Han er Guds sandhed, og at Han er livgiveren.

Udsagnet er kompromisløst, der er kun én vej til Gud, og det er Jesus Kristus.

Filip ser ikke forbindelsen, og han fanger ikke metaforerne. *Herre, vis os Faderen, og det er nok for os* (v8) Disciplene har så svært ved at tro, her personificeret ved Filip. De ser ikke det, som er bagved, og de forstår ikke, at når de har set Jesus, med alt hvad det indebærer, har de også set Faderen. Hvis du ikke kan forstå det *så tro på grund af selve gerningerne* (v11) altså tegnene.

Teksten slutter med en anseelig påstand: *Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen; og hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen. Bede I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det* (v12-14)

Jesus går til Faderen, han vil lytte til vores bønner og svare os. Han vil give os alt, hvad vi beder om i Hans navn, for derigennem vil Faderen blive herliggjort.

"I Hans navn" (v 13 og 14) er afgørende for at forstå løftet. At bede i Jesu navn er ikke blot at at sige

ordene "I Jesu navn" eller at bede i den myndighed, som Han har givet sine disciple, det er at bede i overensstemmelse med Hans vilje. I kapitel 15:7 gøres det tydeligere *Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det*. Vi må altså være i Ham, i samklang, i overensstemmelse med Ham, vi må bede i Jesu navn, så vil Han gøre det.

## Spørgsmål til refleksion, som kan lede til et gennemgående tema

- Hvad er det for en trøst, Jesus tilbyder sine disciple?
- Se på disciplenes spørgsmål Peter (13:36), Thomas (14:5), Filip (14:8) og Judas (14:22) – hvilke spørgsmål er det de kæmper med?
- Hvorfor anvender Jesus metaforer fremfor at give klare éntydige svar til sine disciple?
- Formulér vers 6-7 med dine egne ord, hvad er det Jesus siger, og hvad betyder det?
- Hvilket budskab formidler "gerningerne" (14:11) ?

## Spørgsmål til refleksion, som kan skabe forbindelse til nutiden

- "Jeg er vejen, sandheden og livet" opfattes af nogle som ekskluderende, hvordan kan du formidle dette kompromisløse udsagn i dag?
- I lyset af "Jeg er vejen, sandheden og livet", hvad vil du svare en som siger, at der er mange veje til Gud?
- På hvilke måder formidler teksten håb og mod til os i dag?
- Hvordan kan vi øve os i at bede i Jesu navn?

## Salmeforslag

- 342 Dine løfter er mange
- 436 Du som vejen er og livet
- 439 Herre, du vandrer forsoningens vej
- 472 Jeg skabte den første dag
- 569 Her mens alt er stille